

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 20. júla 2017*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči určitým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Stredoafrickej republike – Zmrazenie finančných prostriedkov – Rozhodnutie o pôvodnom zápise – Zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Uvedenie mien žalobcov – Vykonanie rezolúcie OSN – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obhajobu – Prezumpcia nevinny – Zjavne nesprávne posúdenie“

Vo veci T-619/15,

Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica), so sídlom v Bangui (Stredoafrická republika),

Kardiam, so sídlom v Antverpách (Belgicko),

v zastúpení: D. Luff a L. Defalque, avocats,

žalobkyne,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen a P. Mahnič Bruni, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorého predmetom je návrh, podaný na základe článku 263 ZFEÚ, na zrušenie vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/1485 z 2. septembra 2015, ktorým sa vykonáva článok 17 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 224/2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu v Stredoafrickej republike (Ú. v. EÚ L 229, 2015, s. 1).

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia L. Madise (spravodajca) a K. Kowalik-Bańczyk,

tajomník: M. L. Grzegorzcyk, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 3. apríla 2017,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyne, teda Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica), ktorá je spoločnosťou založenou podľa stredoafriického práva, a Kardiam, jej sesterská spoločnosť, ktorá je spoločnosťou založenou podľa belgického práva, nakupujú a predávajú diamanty.
- 2 Stredoafriická republika je rozvojovou krajinou, ktorej časť zdrojov pochádza z vývozu diamantov a zlata. Konkrétne diamanty predstavujú 40 % hodnoty vývozu Stredoafrickej republiky.
- 3 V marci 2013 koalícia s moslimskou väčšinou Seleka zvrhla pána Francisa Bozizé, prezidenta Stredoafrickej republiky. Jeho politický protivník, pán Michel Djotodia, sa stal prezidentom Stredoafrickej republiky. Táto udalosť spustila násilie medzi Selekou a skupinami zloženými prevažne z kresťanov a animistov, nazývanými „anti-balaka“.
- 4 S cieľom vyhnúť sa tomu, aby „sporné diamanty“ podnecovali ozbrojené konflikty tým, že poskytujú súperiacim skupinám zdroj príjmov, bol zavedený Kimberlejský proces, teda medzinárodný režim certifikácie neopracovaných diamantov. Predovšetkým podľa článku 4 písm. a) Kimberlejského procesu musí každý účastník „zaviesť systém vnútorných kontrol určených na vylúčenie prítomnosti sporných diamantov v zásielkach neopracovaných diamantov, ktoré sa dovážajú na jeho územie a vyvážajú z jeho územia“. „Sporné diamanty“ sú v Kimberlejskom procese definované ako „neopracované diamanty, ktoré používajú povstalecké hnutia alebo ich spojenci na financovanie konfliktov, ktorých cieľom je zosadenie zákonných vlád v zmysle príslušných rezolúcií Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov“. Na diamanty, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v Kimberlejskom procese, sa udelí certifikát.
- 5 V máji 2013 bola Stredoafriická republika dočasne vylúčená z certifikačnej schémy Kimberlejského procesu. Vývoz stredoafriických diamantov bol z dôvodu tohto vylúčenia zakázaný. V júli 2014 Kimberlejský proces uverejnil správne rozhodnutie o vylúčení stredoafriických diamantov z legálneho obchodovania.

Opatrenia zavedené OSN

- 6 Dňa 5. decembra 2013 v nadväznosti na stav občianskej vojny v Stredoafrickej republike Bezpečnostná rada Organizácie Spojených národov (ďalej len „Bezpečnostná rada“) prijala rezolúciu č. 2127 (2013), v ktorej vyjadrila „vážne obavy z pokračujúceho sa zhoršovania bezpečnostnej situácie v Stredoafrickej republike, ktoré sa vyznačuje úplným zrútením verejného poriadku, absenciou právneho štátu a napätím medzi jednotlivými náboženskými spoločenstvami“. V bode 16 uvedenej rezolúcie Bezpečnostná rada „odsudzuje nezákonné využívanie prírodných zdrojov v Stredoafrickej republike, ktoré prispieva k pretrvávaniu konfliktu, a zdôrazňuje, že je dôležité ukončiť tieto nezákonné aktivity, vrátane vytvárania potrebného tlaku na ozbrojené skupiny, priekupníkov a všetkých ostatných predstaviteľov“.
- 7 Bezpečnostná rada v tejto súvislosti v bode 54 rezolúcie č. 2121(2013) zaviedla zbrojné embargo. V bode 56 uvedenej rezolúcie tiež vyjadrila „nemenný zámer rýchlo zvážiť zavedenie cielených opatrení, akými je zákaz cestovať a zmrazenie aktív osobám, ktoré svojím konaním ohrozujú mier, stabilitu a bezpečnosť, najmä... podporovaním nelegálnych ozbrojených skupín alebo zločineckých sietí na základe nezákonného využívania prírodných zdrojov v Stredoafrickej republike, vrátane diamantov“.

8 V rámci opatrení uvedených v bode 7 vyššie Bezpečnostná rada v bode 57 rezolúcie č. 2127 (2013) vytvorila sankčný výbor pre Stredoafrickú republiku (ďalej len „sankčný výbor“) poverený dohľadom nad vykonávaním sankcií. Bezpečnostná rada v bode 59 tejto rezolúcie tiež žiada generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov (OSN), aby po prerokovaní so sankčným výborom zriadil na počiatočné obdobie trinástich mesiacov skupinu zloženú z nanajvýš piatich expertov (ďalej len „skupina expertov“) podliehajúcu vedeniu sankčného výboru a poverenú najmä tým, aby tomuto výboru poskytovala informácie a pomáhala mu vykonávať jeho mandát. Bod 59 písm. c) rezolúcie č. 2127 (2013) predovšetkým stanovuje, že skupina expertov „po dohode s[o sankčným] výborom najneskôr 5. marca 2014 vyhodnotí situáciu pre [Bezpečnostnú] radu, najneskôr 5. júla 2014 predloží Rade správu o činnosti a najneskôr 5. novembra 2014 predloží záverečnú správu“.

9 Dňa 28. januára 2014 prijala Bezpečnostná rada rezolúciu č. 2134 (2014), podľa ktorej „sú všetky členské štáty v počiatočnom období jedného roka od prijatia tejto rezolúcie povinné bezodkladne zmraziť finančné prostriedky, iné finančné aktíva a hospodárske zdroje nachádzajúce sa na ich území, ktoré sú vo vlastníctve alebo pod priamou či nepriamou kontrolou jednotlivcov alebo subjektov určených [sankčným] výborom vytvoreným v bode 57 rezolúcie č. 2127 (2013)“. Bezpečnostná rada spresnila, že stanovené opatrenia sa vzťahujú aj na jednotlivcov a subjekty, ktoré sankčný výbor označí za „poskytujúce podporu ozbrojeným skupinám alebo zločineckým sieťam prostredníctvom nezákonného využívania prírodných zdrojov Stredoafrickej republiky (diamantov, fauny a výrobkov pochádzajúcich z voľne žijúcich druhov)“.

10 Dňa 26. júna 2014 skupina expertov v súlade s bodom 59 písm. c) rezolúcie č. 2127 (2013) predložila správu o činnosti týkajúcu sa Stredoafrickej republiky. Táto skupina zhrnula situáciu, pokiaľ ide o obchod s prírodnými zdrojmi, takto:

„Ozbrojené skupiny sa podieľajú na nezákonnom obchode a vývoze prírodných zdrojov, najmä zlata a diamantov... Na východe sa jednotky koalície Seleka naďalej zmocňujú malých zlatých baní, napríklad v meste Ndassima (provincia Ouaka). Banská správa pomaly získava späť kontrolu nad výrobnými zónami diamantov v okolí miest Bria a Sam-Ouandja (provincia Haute-Kotto), pričom sa čiastočne znova začína oficiálny obchod s mestom Bangui... Z dôvodu dočasného vylúčenia Stredoafrickej republiky z certifikačnej schémy Kimberlejského procesu bol oficiálny dovoz diamantov zakázaný v máji. Domy v meste Bangui boli však kupované na účely oficiálnej kúpy a uskladnenia diamantov pochádzajúcich zo všetkých výrobných zón, zatiaľ čo dochádza k rastu nezákonného obchodu s diamantmi prechádzajúcimi cez Bangui alebo cez susedné štáty...“

11 Dňa 28. októbra 2014 skupina expertov v súlade s bodom 59 písm. c) rezolúcie č. 2127 (2013) predložila svoju záverečnú správu o Stredoafrickej republike (ďalej len „záverečná správa Organizácie Spojených národov“). Táto skupina zhrnula situáciu, pokiaľ ide o obchod s prírodnými zdrojmi, takto:

„Predpokladá sa, že od vylúčenia Stredoafrickej republiky z Kimberlejského procesu v máji 2013 bolo nelegálne vyvezených 140 000 karátov diamantov v hodnote 24 miliónov amerických dolárov. V máji 2014 belgické orgány zaistili 6 634 karátov, ktoré boli zaslané cez Kinshasu a ďalej Dubaj spoločnosti Kardiam so sídlom v Antverpách (Belgicko), ktorá je belgickou organizačnou zložkou stredoafrickej spoločnosti Badica obchodujúcej s diamantmi.“

Skupina expertov sa domnieva, že niektoré diamanty zaistené v Belgicku pochádzali z miest Sam-Ouandja a Bria (provincia Haute-Kotto) na východe krajiny, kde jednotky bývalej koalície Seleka vyberajú dane z lietadiel prevážajúcich diamanty a dostávajú od zberačov diamantov platby za ochranu...

Nezákonný obchod so stredoafrickým zlatom odhadovaný na približne 2 tony ročne prebieha hlavne cez Kamerun. Na tomto nezákonnom obchode sa podieľajú zberači z miest Yaloké (provincia Ombella-Mpoko) a Boda (provincia Lobaye), ktorí ušli do Kamerunu, aby unikli nábožensky motivovaným útokom, ktoré vedú skupiny anti-balaka od januára 2014 a ktoré ich priviedli k získaniu kontroly nad malými zlatými baňami v okolí Yaloké...”

- 12 Dňa 22. januára 2015 prijala Bezpečnostná rada rezolúciu č. 2196 (2015), v ktorej najmä predĺžila opatrenia o zmrazení finančných prostriedkov zavedené v rezolúcii č. 2134 (2014). Bezpečnostná rada v bode 7 uvedenej rezolúcie uviedla, že „do 29. januára 2016 sú všetky členské štáty povinné pokračovať v zmrazení... finančných prostriedkov, iných finančných aktív a hospodárskych zdrojov nachádzajúcich sa na ich území, ktoré sú vo vlastníctve alebo pod priamou či nepriamou kontrolou osôb alebo subjektov určených [sankčným] výborom alebo akejkolvek osoby alebo subjektu, ktorý koná na účet alebo príkaz týchto osôb alebo subjektov, alebo akéhokoľvek subjektu v ich vlastníctve alebo pod ich kontrolou“. Bezpečnostná rada v bode 12 písm. d) uvedenej rezolúcie konkrétne uviedla, že „opatrenia [stanovené v bode 7] sa vzťahujú aj na osoby a subjekty, ktoré [sankčný] výbor označí za poskytujúce podporu ozbrojeným skupinám alebo zločineckým sieťam prostredníctvom nezákonného využívania prírodných zdrojov Stredoafrickej republiky (diamantov, zlata a voľne žijúcich zvierat alebo výrobkov z týchto zvierat) alebo nezákonného obchodovania s nimi“.
- 13 Dňa 11. marca 2015 zaslali žalobkyne predsedovi a členom Bezpečnostnej rady „protisprávu“ (ďalej len „protispráva“) s cieľom podať „odlišné vysvetlenie obvinení voči spoločnostiam Badica a Kardiam [a] opraviť nedostatky a nepresnosti [záverečnej správy Organizácie Spojených národov]“, ako aj dosiahnuť, aby skupina expertov opravila skutočnosti uvedené v záverečnej správe Organizácie Spojených národov.
- 14 Dňa 8. a 27. apríla a 2. júna 2015 žalobkyne napísali sankčnému výboru, aby oznámili nezrovnalosti vo vyšetrovaní, ktoré viedla skupina expertov. Vo svojom liste z 27. apríla 2015 okrem iného požiadali o prístup k spisu.
- 15 Dňa 28. apríla 2015 koordinátor skupiny expertov (ďalej len „koordinátor“) oznámil listom sankčnému výboru, že vyšetrovanie bolo vedené riadnym spôsobom, v súlade s pravidlami OSN a že právo žalobkýň na obhajobu bolo dodržané. Koordinátor v tejto súvislosti poznamenal, že skupina expertov vypočula žalobkyne napriek ich neochote.
- 16 Dňa 20. augusta 2015 sankčný výbor v súlade s bodom 59 písm. d) rezolúcie č. 2127 (2013) uverejnil na internetovej stránke OSN „Zhrnutie dôvodov zápisu mien osôb a subjektov do jej zoznamu sankcií“ (ďalej len „zhrnutie dôvodov sankčného výboru“), medzi ktorými boli aj mená žalobkýň. Zhrnutie dôvodov sankčného výboru znie takto:

„Dôvody, ktoré viedli k zápisu do zoznamu:

Dňa 20. augusta 2015 [boli spoločnosti Badica a Kardiam] na základe [bodu 12 písm. d)] rezolúcie č. 2196 (2015) zapísané do Zoznamu osôb a subjektov, poskytujúcich podporu ozbrojeným skupinám alebo zločineckým sieťam prostredníctvom nezákonného využívania prírodných zdrojov [Stredoafrickej republiky] (diamantov, zlata a voľne žijúcich zvierat alebo výrobkov z týchto zvierat) alebo obchodovania s nimi.

Doplňujúce informácie:

Spoločnos[ti Badica a Kardiam] poskytuj[ú] podporu ozbrojeným skupinám v Stredoafrickej republike, konkrétne bývalým skupinám povstaleckých síl Seleka a protiselekovským skupinám (anti-Balaka) prostredníctvom nezákonnej ťažby prírodných zdrojov alebo nezákonného obchodovania s nimi vrátane diamantov a zlata.

Spoločnosť [Badica] v roku 2014 naďalej vykupovala diamanty z miest Bria a Sam-Ouandja (provincia Haute Kotto) na východe Stredoafrickej republiky, kde bývalé sily Seleka zaviedli dane na lietadlá prepravujúce diamanty a vyberajú výpalné od zberačov diamantov. Niekoľko zberačov v mestách Bria a Sam-Ouandja, ktorí dodávajú diamanty spoločnosti B[adica], majú úzke kontakty na bývalých veliteľov povstaleckých skupín Seleka.

V máji 2014 belgické orgány zabavili dva balíčky s diamantmi adresované zastúpeniu spoločnosti B[adica] v Antverpách, ktoré je v Belgicku oficiálne zaregistrované pod názvom K[ardiam]. Odborníci na diamanty odhadujú, že zabavené diamanty s veľkou pravdepodobnosťou pochádzajú zo Stredoafrickej republiky a že preukazujú vlastnosti typické pre oblasť miest Sam-Ouandja a Bria, ako aj mesta Nola (provincia Sangha Mbaéré) na juhozápade krajiny.

Obchodníci, ktorí nakupovali diamanty pašované zo Stredoafrickej republiky na zahraničné trhy, a to aj zo západnej časti krajiny, pôsobili v mene spoločnosti B[adica] v Kamerune.

V máji 2014 [spoločnosť Badica] vyviezla aj zlato vyprodukované v meste Yaloke (provincia Ombella-Mpoko), kde sa malé zlaté bane dostali pod kontrolu povstaleckých skupín Seleka až do začiatku februára 2014, keď kontrolu nad nimi prevzali protiselekovské skupiny.“

- 17 Dňa 24. augusta 2015 žalobkyne listom zaslaným sankčnému výboru vzali na vedomie ich zapísanie do zoznamu sankcií stanovených v rezolúcii č. 2196 (2015). Žalobkyne najmä pripomenuli svoje „silné obavy“ s ohľadom na zákonnosti vyšetrovania, ktoré viedla skupina expertov, a zopakovali svoju žiadosť o prístup k spisu.
- 18 Dňa 23. septembra 2015 žalobkyne poznamenali, že v nadväznosti na stretnutie s tajomníkom sankčného výboru, ktoré sa uskutočnilo v ten istý deň, bola ich žiadosť o prístup k spisu zamietnutá z dôvodu „diplomatickej“ povahy postupu vedúceho k uloženiu sankcií.
- 19 Dňa 16. októbra 2015 koordinátor požiadal žalobkyne o informácie o ich činnosti v Stredoafrickej republike od prijatia rezolúcie Bezpečnostnej rady č. 2196 (2015), najmä pokiaľ ide o platby spoločnosti Badica jednotkám bývalej koalície Seleka v mestách Bria (Stredoafriická republika) a Sam-Ouandja (Stredoafriická republika) s cieľom zaručiť bezpečnosť svojich zberačov a pokiaľ ide o vedomosť, ktorú malo vedenie spoločnosti Badica o uvedených platbách a daniach zaplatených jednotkám bývalej koalície Seleka zberačmi a malými živnostníkmi, ktorí sú dodávateľmi diamantov pre spoločnosť Badica.
- 20 Dňa 23. októbra 2015 žalobkyne odpovedali na otázky koordinátora. Uviedli tiež určitý počet výhrad vo vzťahu k vyšetrovaniu, ktoré viedla skupina expertov. Žalobkyne najmä tvrdili, že skupina expertov im mala umožniť prístup k dokumentom, na ktorých sú zložené jej závery, že nevypočula zodpovedných zamestnancov spoločnosti Badica a že vychádzala z reči anonymných svedkov. Žalobkyne tiež zdôraznili, že skupina expertov vyšetrovala v sprievode tretích osôb s neznámou totožnosťou a že vyšetrovala iba v ich neprospech.
- 21 Dňa 7. decembra 2015 koordinátor odpovedal na list žalobkýň z 23. októbra 2015. Koordinátor vzal na vedomie, že žalobkyne chcú od skupiny expertov získať ďalšie dokumenty okrem tých, ktoré sú uvedené v záverečnej správe Organizácie Spojených národov, a predovšetkým uviedol, že určité špecifické skutočnosti s odkazom na protisprávu budú zahrnuté do budúcej správy skupiny expertov, ktorej uverejnenie je stanovené do 31. decembra 2015.
- 22 Listom z 21. decembra 2015 skupina expertov predložila novú správu o Stredoafrickej republike (ďalej len „správa Organizácie Spojených národov z 21. decembra 2015“), v ktorej potvrdila závery zo záverečnej správy Organizácie Spojených národov (pozri bod 11 vyššie).

- 23 V liste z 2. marca 2016 adresovanom sankčném výboru uviedli žalobkyne pripomienky k správe Organizácie Spojených národov z 21. decembra 2015.

Opatrenia zavedené Úniou

- 24 Na účely vykonania rezolúcií Bezpečnostnej rady č. 2134 (2014) a č. 2196 (2015) zaviedla Rada Európskej únie reštriktívne opatrenia vo vzťahu k Stredoafrickej republike, pričom prijala najmä nariadenie (EÚ) č. 224/2014 z 10. marca 2014 o reštriktívnych opatreniach vzhľadom na situáciu v Stredoafrickej republike (Ú. v. EÚ L 70, 2014, s. 1), zmenené a doplnené nariadením (EÚ) 2015/734 zo 7. mája 2015 (Ú. v. EÚ L 117, 2015, s. 11) (ďalej len „základné nariadenie“).

- 25 Článok 5 základného nariadenia stanovuje:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe, subjektu alebo orgánu uvedeným v prílohe I, alebo ktoré tieto osoby, subjekty alebo orgány vlastnia, majú v držbe alebo kontrolujú.

2. Žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadnej fyzickej alebo právnickej osobe, subjektu alebo orgánu uvedeným v prílohe I alebo v ich prospech.

3. Príloha I obsahuje fyzické alebo právnické osoby, subjekty a orgány, v prípade ktorých sankčný výbor zistil, že sú zapojené do činností, resp. podporujú činnosti, ktoré ohrozujú mier, stabilitu alebo bezpečnosť Stredoafrickej republiky vrátane činností, ktoré ohrozujú alebo porušujú medzinárodné dohody, alebo bránia politickej transformácii vrátane prechodu k slobodným a spravodlivým demokratickým voľbám, alebo ktoré podnecujú násilie:

...

d) poskytujú podporu ozbrojeným skupinám alebo zločineckým sieťam prostredníctvom nezákonného využívania prírodných zdrojov vrátane diamantov, zlata, voľne žijúcich zvierat a produktov z nich alebo obchodovania s nimi v Stredoafrickej republike alebo zo Stredoafrickej republiky;

...“

- 26 Podľa článku 17 základného nariadenia:

„1. V prípade, že Bezpečnostná rada... alebo sankčný výbor zaradí fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán do zoznamu a poskytne odôvodnenie tohto označenia, Rada zaradí túto fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán do prílohy I. Rada oznámi svoje rozhodnutie a jeho odôvodnenie dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe, subjektu alebo orgánu, a to buď priamo, v prípade, že je ich adresa známa, alebo prostredníctvom uverejnenia oznámenia, a poskytne tak dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe, subjektu alebo orgánu možnosť vyjadriť pripomienky.

2. V prípade, že sa predložia pripomienky alebo zásadné nové dôkazy, Rada preskúma svoje rozhodnutie a príslušným spôsobom informuje osobu, subjekt alebo orgán.

3. Pokiaľ sa Organizácia Spojených národov rozhodne vyradiť osobu, subjekt alebo orgán zo zoznamu alebo zmeniť identifikačné údaje osoby, subjektu alebo orgánu uvedeného v zozname, Rada príslušným spôsobom zmení prílohu I.“

- 27 Dňa 2. septembra 2015 prijala Rada vykonávacie rozhodnutie (SBZP) 2015/1488, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2013/798/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Stredoafrickej republike (Ú. v. EÚ L 229, 2015, s. 12), a ďalej vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1485, ktorým sa vykonáva článok 17 ods. 1 základného nariadenia (Ú. v. EÚ L 229, 2015, s. 1, ďalej len „napadnutý akt“).
- 28 V článku 1 napadnutého aktu sa uvádza, že „osoby a subjekt uvedené v zozname v prílohe k tomuto nariadeniu sa dopĺňajú do zoznamu uvedeného v prílohe I k [základnému] nariadeniu“.
- 29 Bod B.1 zoznamu uvedeného v prílohe napadnutého aktu dopĺňa žalobkyne do zoznamu v prílohe základného nariadenia. Odôvodnenie uvedené v bode B.1 preberá v častiach nazvaných „Informácie zo súhrnu dôvodov zaradenia na zoznam, ktoré poskytol sankčný výbor“ a „Doplňujúce informácie“ dôvody zápisu na tento zoznam, ktoré uviedol sankčný výbor (pozri bod 16 vyššie). V tejto súvislosti sa v prvej časti spomenutej vyššie konkrétne uvádza, že „[spoločnosti Badica a Kardiam] bol[i] zaraden[é] na zoznam 20. augusta 2015 na základe bodu 12 písm. d) rezolúcie č. 2196 (2015) s uvedením, že „poskytujú podporu ozbrojeným skupinám alebo kriminálnym sieťam prostredníctvom nezákonnej ťažby prírodných zdrojov alebo nezákonného obchodovania s nimi vrátane diamantov, zlata, ako aj voľne žijúcich zvierat a produktov z nich v Stredoafrickej republike“.
- 30 Dňa 2. októbra 2015 žalobkyne v liste zaslanom Rade uviedli, že nedostali nijaké oznámenie o napadnutom akte, hoci boli ich adresy známe. Okrem iného spochybnili záverečnú správu Organizácie Spojených národov a z nej vyplývajúce sankcie a požiadali Radu, aby im oznámila dokumenty, z ktorých uvedená správa vychádza.
- 31 Dňa 16. decembra 2015 Rada odpovedala na list žalobkyní z 2. októbra 2015. Rada uviedla, že žiadosť o prístup k dokumentom v spise bola oznámená predsedovi sankčného výboru a priložila jeho odpoveď z 8. októbra 2015. Predseda sankčného výboru vo svojej odpovedi uviedol, že protispráva bola postúpená členom sankčného výboru. Na základe žalobkynami požadovaných informácií s ohľadom na ich označenia odkázal predseda tiež na záverečnú správu Organizácie Spojených národov a na zhrnutie dôvodov sankčného výboru.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 32 Žalobkyne návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 6. novembra 2015 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 33 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnutý akt v rozsahu, v akom sa ich týka,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 34 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 35 Žalobkyne uvádzajú v žalobe tri žalobné dôvody založené po prvé na porušení práv na obhajobu, spravodlivý proces a účinnú súdnu ochranu, po druhé na nesprávnom posúdení skutkového stavu a po tretie na nepreskúmaní okolností prípadu Radou. V replike uvádzajú žalobkyne nový žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia.
- 36 Najprv treba preskúmať nový žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia, ďalej žalobný dôvod založený na porušení práv na obhajobu, spravodlivý proces a účinnú súdnu ochranu, žalobný dôvod založený na nesprávnom posúdení skutkového stavu a napokon žalobný dôvod založený na nepreskúmaní okolností prípadu Radou.

O žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

- 37 Žalobkyne tvrdia, že Rada odôvodňuje zákonnosť napadnutého aktu tým, že v prílohe vyjadrenia k žalobe predkladá skutkové a právne okolnosti z obdobia po dátume napadnutého aktu, teda správu vypracovanú organizáciou Amnesty International 30. septembra 2015, odpoveď skupiny expertov žalobkyniam zo 7. decembra 2015 a správu Organizácie Spojených národov z 21. decembra 2015.
- 38 Podľa žalobkýň však treba zákonnosť napadnutého aktu prijatého inštitúciou Únie posudzovať v závislosti od skutkových a právnych okolností existujúcich v čase, keď bol akt prijatý. Tento názor je ustálený v judikatúre Súdneho dvora. Žalobkyne v tejto súvislosti tvrdia, že odôvodnenie musí byť uvedené v samotnom akte a na splnenie tejto podmienky nestačí, že toto odôvodnenie možno vypracovať na základe dokumentov v spise, tým menej, pokiaľ sú tieto dokumenty neskoršie ako dátum prijatia aktu.
- 39 Rada preto tým, že odôvodnila napadnutý akt skutkovými a právnymi okolnosťami z obdobia po dátume jeho prijatia, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, porušila požiadavku formálneho odôvodnenia, ktorú je povinná dodržať.
- 40 Žalobkyne konkrétne uvádzajú, že napriek tomu, že je tento žalobný dôvod nový, možno ho uviesť vzhľadom na to, že v súlade s článkom 84 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu je uvádzanie nových dôvodov počas konania prípustné vtedy, ak sú tieto dôvody založené na právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania, čo platí aj v prejednávanej veci.
- 41 Rada tieto tvrdenia spochybňuje.
- 42 Na úvod treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že chýbajúce či nedostatočné odôvodnenie spadá pod porušenie podstatných formálnych náležitostí v zmysle článku 263 ZFEÚ a predstavuje dôvod verejného poriadku, ktorý súd Únie môže, či dokonca musí zohľadniť *ex offio* (pozri rozsudok z 2. decembra 2009, Komisia/Írsko a i., C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 43 Za týchto podmienok môže Všeobecný súd rozhodnúť o žalobnom dôvode žalobkýň založenom na porušení povinnosti odôvodnenia bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či je tento dôvod v súlade s článkom 84 ods. 1 rokovacieho poriadku založený na „právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania“.
- 44 Žalobkyne v prejednávanej veci v podstate tvrdia, že Rada porušila požiadavku odôvodnenia tým, že vo vyjadrení k žalobe odôvodnila napadnutý akt skutkovými a právnymi okolnosťami z obdobia po dátume vypracovania tohto aktu.

- 45 Žalobkyne však nijako nespochybňujú, že odôvodnenie, aké je uvedené v napadnutom akte, je dostatočné.
- 46 Ako ďalej pripomínajú samy žalobkyne (pozri bod 38 vyššie), zákonnosť aktu Únie musí byť v rámci žaloby o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ posudzovaná na základe skutkových a právnych okolností existujúcich k dátumu prijatia aktu (pozri rozsudok z 15. júna 2005, Corsica Ferries France/Komisia, T-349/03, EU:T:2005:221, bod 142 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že aj za predpokladu, že by sa Rada bola v priebehu tohto súdneho konania pokúsila predložiť doplňujúce dôvody k napadnutému rozhodnutiu, nemôže táto skutočnosť sama osebe spochybniť zákonnosť uvedeného aktu, keďže nie je spôsobilá preukázať, že dôvody uvedené v napadnutom akte v čase jeho prijatia boli nedostačujúce (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júna 2005, Corsica Ferries France/Komisia, T-349/03, EU:T:2005:221, bod 287 a citovanú judikatúru).
- 47 Tvrdenie založené na tom, že Rada v štádiu vyjadrenia k žalobe predložila skutkové a právne okolnosti z obdobia po dátume napadnutého aktu, treba za týchto podmienok zamietnuť ako neúčinné, v rozsahu v akom sa má týmto tvrdením preukázať porušenie povinnosti odôvodnenia bez toho, aby tým bola dotknutá prípustnosť uvedených okolností v rámci skúmania dôvodnosti napadnutého aktu.
- 48 Žalobný dôvod založený na porušení povinnosti odôvodnenia treba preto zamietnuť.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práv na obhajobu, spravodlivý proces a účinnú súdnu ochranu

- 49 Prvý žalobný dôvod je rozdelený na dve časti, pričom prvá časť je v podstate založená na neoznámení napadnutého aktu žalobkyniam a druhá časť na „neoznámení dôkazov, nesprístupnení spisu a porušení zásady kontradiktórnosti a transparentnosti“.

O prvej časti prvého žalobného dôvodu založenej na neoznámení napadnutého aktu žalobkyniam

- 50 V prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyne namietajú porušenie článku 17 ods. 1 základného nariadenia, keďže Rada im napadnutý akt neoznámila, hoci poznala ich adresy.
- 51 Treba však konštatovať, že argumentácia žalobkýň nie je dôvodná.
- 52 Hoci je pravda, že akt prijímajúci alebo zachovávajúci reštriktívne opatrenia voči osobe alebo subjektu jej musí byť oznámený a že týmto oznámením začína plynúť dotknutej osobe alebo subjektu lehota na podanie žaloby na zrušenie predmetného aktu podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, táto skutočnosť neznamená, že neexistencia takého oznámenia sama osebe odôvodňuje zrušenie predmetného aktu (rozsudok zo 6. septembra 2013, Bank Mellī Iran/Rada, T-35/10 a T-7/11, EU:T:2013:397, bod 112).
- 53 Ako tvrdí Rada, žalobkyne v tejto súvislosti neuvádzajú tvrdenia, ktorými by chceli preukázať, že neexistencia individuálneho oznámenia napadnutého aktu v prejednávanej veci mala za následok porušenie ich práv, ktoré odôvodňuje zrušenie tohto aktu v rozsahu, v akom sa ich týka (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. novembra 2014, Mayaleh/Rada, T-307/12 a T-408/13, EU:T:2014:926, bod 122 a citovanú judikatúru).
- 54 Existencia takého porušenia okrem toho nevyplýva zo skutočností v spise vzhľadom na to, že dôvody uvedené vo vzťahu k žalobkyniam v napadnutom rozhodnutí sa v prvom rade zhodujú s dôvodmi uvedenými v zhrnutí dôvodov sankčného výboru, ďalej že žalobkyne vedeli, že proti napadnutému aktu mohli podať žalobu o neplatnosť, a napokon že žalobkyne sa mohli oboznámiť s napadnutým aktom aj iným spôsobom a pripojiť jeho kópiu ku svojej žalobe (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2013, Bank Mellī Iran/Rada, T-35/10 a T-7/11, EU:T:2013:397, bod 113).

55 Za týchto okolností treba prvú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť.

O druhej časti prvého žalobného dôvodu založenej na „neoznámení dôkazov, neprístupnení spisu a porušení zásady kontradiktórnosti a transparentnosti“

56 Žalobkyne v prvom rade tvrdia, že boli predmetom medzinárodných a európskych sankcií bez toho, aby mali prístup k spisu, aby OSN zohľadnila ich protisprávu a aby OSN na túto správu akokoľvek reagovala.

57 Žalobkyne po prvé v podstate uvádzajú, že v rozpore s rozsudkom z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia (C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 281 až 285) nemohli mať prístup k spisu na OSN ani na Rade. Žalobkyne v tejto súvislosti pripomínajú, že prístup k spisu je základnou požiadavkou práva Únie, ktorá umožňuje zabezpečiť dodržanie práva na obhajobu.

58 Žalobkyne po druhé tvrdia, že skupina expertov nepredložila novú správu v nadväznosti na protisprávu a nevykonala doplnujúce šetrenie napriek návrhom spolupráce, ktoré žalobkyne zaslali písomne. V protispráve však žalobkyne zdôraznili, že záverečná správa Organizácie Spojených národov nevychádzala z presného zistenia skutkového stavu a pri jej vypracovaní neboli dodržané všeobecné zásady medzinárodného práva, pravidiel, ktoré navrhnuté OSN v jej „vlastnej správe z roku 2006“ a dôležité zásady, ktoré uviedli samotní experti pri predložení záverečnej správy Organizácie Spojených národov.

59 Žalobkyne po tretie tvrdia, že záverečná správa Organizácie Spojených národov bola v rozsahu, v akom sa ich týka, vypracovaná iba v ich neprospech, v rozpore s článkom 14 ods. 3 písm. e) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach, ktorý prijalo Valné zhromaždenie OSN 16. decembra 1966, a s hlavnými princípmi práva na obhajobu. Žalobkyne dodávajú, že spoločnosť Badica nemala žiadne právo na odpoveď v štádiu návrhu správy a že vyhlásenia v prospech spoločnosti Badica neboli uvedené v záverečnej správe Organizácie Spojených národov. Žalobkyne napokon uvádzajú, že po prijatí sankcií koordinátor skupiny expertov požiadal spoločnosť Badica v inom než jej vlastnom jazyku, aby mu poskytla negatívne dôkazy, bez kópie jej poradcom a v lehote piatich pracovných dní.

60 Žalobkyne v druhom rade tvrdia, že vyšetrovanie skupiny expertov vyplýva z trestného konania začatého v Antverpách (Belgicko) proti spoločnosti Kardiam v nadväznosti na zaistenie dvoch prepraviek diamantov, u ktorých je podozrenie, že pochádzajú zo Stredoafrickej republiky. Keďže toto vyšetrovanie však naďalej prebieha, spoločnosť Kardiam sa nemohla dozvedieť o dokumentoch v spise a požíva prezumpciu neviny. Žalobkyne v tejto súvislosti v replike konkrétne uvádzajú, že v rozsudku z 2. septembra 2009, El Morabit/Rada (T-37/07 a T-323/07, neuvverejnený, EU:T:2009:296, bod 48), prijala rozhodnutie o zmrazení finančných prostriedkov Rada, ktorá vychádzala z odsúdenia vyneseného vnútroštátnym súdnym orgánom. V prejednávanvej veci však nebolo zatiaľ v Belgicku vynesené nijaké odsúdenie, takže opatrenie porušuje zásadu prezumpcie neviny.

61 Žalobkyne v treťom rade tvrdia, že aj keď Rada pripustila, že nemá k dispozícii nijaký dokument zo spisu sankčného výboru, nemôže sa domnievať, že má presne vymedzenú právomoc a že musí automaticky vykonať „rezolúcie OSN“ v rozpore s rozsudkom z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518) bez toho, aby predtým overila správnosť skutočností a okolností odôvodňujúcich uvedené rezolúcie a dodržanie základných práv v týchto rezolúciách – najmä práva na prístup k spisu a práva byť vypočutý. Žalobkyne v tejto súvislosti vytýkajú Rade, že vo svojom zhrnutí dôvodov neuviedla žiadnu informáciu alebo dôkaz okrem odôvodnenia, ktoré uverejnil sankčný výbor 20. augusta 2015, a že automaticky prebrala sankcie.

62 Rada tieto tvrdenia spochybňuje.

- 63 V prvom rade je potrebné odpovedať na tvrdenia žalobkýň založené na porušení práva na prístup k spisu a na tom, že OSN porušila zásadu kontradiktórnosti a že pri vypracúvaní záverečnej správy Organizácie Spojených národov vyšetřovala skupina expertov v neprospech žalobkýň.
- 64 Pokiaľ v tejto súvislosti žalobkyne uvádzajú, že OSN porušila tieto základné práva, z rozsudku z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia (C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 326) vyplýva, že súdy Únie musia v súlade s právomocami, ktoré sú im zverené podľa Zmluvy, zabezpečiť v podstate úplné preskúmanie zákonnosti všetkých aktov Únie s ohľadom na základné práva, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť právneho poriadku Únie, a to aj vtedy, ak je cieľom takých aktov vykonať rezolúcie prijaté Bezpečnostnou radou podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov.
- 65 Z toho však nevyplýva, že by súdy Únie mali právomoc preskúmať akty prijaté Bezpečnostnou radou ako také alebo súlad vyšetřovaní vedených orgánmi OSN so základnými právami.
- 66 Z článku 263 prvého odseku ZFEÚ a článku 275 druhého odseku ZFEÚ totiž vyplýva, že hoci má súd Únie právomoc preskúmať zákonnosť aktov inštitúcií Únie a najmä zákonnosť Radou prijatých rozhodnutí stanovujúcich reštriktívne opatrenia voči fyzickým alebo právnickým osobám, nemá právomoc preskúmať medzinárodnú dohodu, na ktorej sú také akty Únie založené.
- 67 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že v kontexte, o aký ide v predmetnej veci, sa preskúmanie zákonnosti, ktoré má teda zabezpečiť súd Únie, týka aktu Únie, ktorý má vykonať predmetnú medzinárodnú dohodu, a nie tejto dohody ako takej. Pokiaľ ide konkrétne o akt Únie, akým je napadnutý akt, ktorý má vykonať rezolúciu Bezpečnostnej rady, nie je úlohou súdu Únie preskúmať zákonnosť takej rezolúcie, prijatej týmto medzinárodným orgánom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. septembra 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 286 a 287), alebo vyšetřovania, na základe ktorého bola také rezolúcia prijatá.
- 68 Tvrdenia žalobkýň v rozsahu, v akom majú spochybniť zákonnosť aktov OSN s ohľadom na základné práva uvedené v bode 63 vyššie, treba za týchto podmienok zamietnuť ako prednesené pred súdnym orgánom, ktorý nemá právomoc o nich rozhodnúť.
- 69 V druhom rade je potrebné odpovedať na tvrdenia žalobkýň založené na porušení práva na prístup k spisu a porušení zásady prezumpcie nevinoty v rozsahu, v akom tieto tvrdenia smerujú voči Rade ako inštitúcii, ktorá napadnutý akt prijala.
- 70 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň založené na tom, že Rada im napriek ich žiadostiam neumožnila prístup k spisu OSN, treba pripomenúť, ako je to v prejednávanej veci, že skutočnosť, že príslušný orgán Únie nesprístupnil dotknutej osobe informácie alebo dôkazy, ktoré mal k dispozícii len výbor pre sankcie alebo príslušný člen OSN, týkajúce sa zhrnutia dôvodov, o ktoré sa opiera predmetné rozhodnutie, sama osebe nezakladá porušenie práv na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 137 a 139).
- 71 Pokiaľ ide ďalej o údajné porušenie zásady prezumpcie nevinoty Radou, je potrebné pripomenúť, že táto zásada uvedená v článku 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, a v článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ktorý vyžaduje, aby sa každá osoba obvinená z porušenia považovala za nevinnú, kým jej vina nebola preukázaná zákonným spôsobom, nebráni prijatiu ochranných opatrení zmrazenia finančných prostriedkov, keďže cieľom týchto opatrení nie je začatie trestného konania proti dotknutej osobe (rozsudky z 13. septembra 2013, Anboubá/Rada, T-592/11, neuvverejnený, EU:T:2013:427, bod 40, a z 20. septembra 2016, Alsharghawi/Rada, T-485/15, neuvverejnený, EU:T:2016:520, bod 69).

- 72 Také opatrenia musia však byť vzhľadom na ich závažnosť stanovené zákonom, prijaté príslušným orgánom a musia byť časovo obmedzené (rozsudky z 2. septembra 2009, El Morabit/Rada, T-37/07 a T-323/07, neuvěřený, EU:T:2009:296, bod 40; z 13. septembra 2013, Anbouba/Rada, T-592/11, neuvěřený, EU:T:2013:427, bod 40, a z 20. septembra 2016, Alsharghawi/Rada, T-485/15, neuvěřený, EU:T:2016:520, bod 69).
- 73 Po prvé, aj keď sú pritom predmetné reštriktívne opatrenia záväzné, ich cieľom nie je začatie trestného konania, ktoré by viedlo k preukazovaniu viny žalobkyní. Tvrdenie založené na tom, že predmetné opatrenia vyplývajú z naďalej prebiehajúceho trestného konania začatého v Antverpách proti spoločnosti Kardiam, nemôže teda uspieť.
- 74 Po druhé treba konštatovať, že predmetné opatrenia stanovuje právna úprava Únie a že Rada mala právomoc ich prijať, čo napokon žalobkyne nespochybňujú.
- 75 Po tretie je potrebné konštatovať, ako tvrdila Rada v nadväznosti na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, že hoci napadnutý akt neobsahuje dátum uplynutia zápisu, pokiaľ ide o Úniu, v prejednávanej veci nie je predmetné opatrenie konečné. Rada je totiž povinná kedykoľvek preskúmať toto opatrenie na úrovni Únie buď na základe článku 17 ods. 2 základného nariadenia, pokiaľ „sa predložia pripomienky alebo zásadné nové dôkazy“, alebo na základe článku 17 ods. 3 základného nariadenia, pokiaľ „sa Organizácia Spojených národov rozhodne vyradiť osobu... zo zoznamu alebo zmeniť [jej] identifikačné údaje“. Bezpečnostná rada v tejto súvislosti v bode 61 rezolúcie č. 2127 (2013) potvrdila, že „bude nepretržite sledovať vývoj situácie v Stredoafrickej republike a bude pripravená preskúmať vhodnosť opatrení uvedených v tejto rezolúcii, vrátane... ich prerušenia alebo zrušenia podľa dosiahnutého pokroku, pokiaľ ide o stabilizáciu krajiny a dodržiavanie tejto rezolúcie“.
- 76 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, nemožno teda preukázať, že v prejednávanej veci bola porušená zásada prezumpcie nevinu.
- 77 V treťom rade treba odpovedať na tvrdenie žalobkyní, že Rada v podstate „takmer mechanicky“ prebrala rezolúciu OSN, na základe ktorej boli žalobkyne zapísané, bez overenia správnosti skutočností a okolností, na základe ktorých bolo opatrenie o zápise prijaté, a bez overenia, či boli uvedeným opatrením dodržané základné práva pri vyšetrowaní skupiny expertov.
- 78 S cieľom odpovedať na tvrdenie žalobkyní je potrebné na úvod pripomenúť, že právna povaha reštriktívnych opatrení je významnou skutočnosťou, ktorá podmieňuje rozsah prehodnotenia, ktoré môže Rada vykonať s ohľadom na dôkazy, ktoré v prejednávanej veci zohľadnil sankčný výbor OSN. Ustálená judikatúra v zásade pripúšťa, že zmrazenie finančných prostriedkov prijaté Radou na základe právomocí, ktoré jej zverujú články 21 a 29 ZEÚ, nemá trestnoprávnu povahu. Nemožno ho teda na rozdiel od tvrdení žalobkyní prirovnávať k rozhodnutiu vnútroštátneho súdneho orgánu členského štátu o zmrazení finančných aktív, ktoré je prijaté v rámci príslušného trestného konania pri dodržaní záruk, ktoré toto konanie ponúka (pozri rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvěřený, EU:T:2016:376, bod 64 a citovanú judikatúru).
- 79 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že pokiaľ v rámci konania týkajúceho sa prijatia rozhodnutia o zapísaní alebo ponechaní mena osoby na zozname sankčný výbor v rámci relevantných rezolúcií Bezpečnostnej rady predbežne rozhodol o zapísaní mena tejto osoby do svojho vlastného zoznamu, dodržanie práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu vyžaduje, aby príslušný orgán Únie oznámil dotknutej osobe skutočnosti, ktoré má vo vzťahu k nej k dispozícii na účely odôvodnenia svojho rozhodnutia, to znamená prinajmenšom zhrnutie dôvodov poskytnuté sankčným výborom, aby sa tejto osobe umožnilo brániť svoje práva za najlepších možných podmienok a pri plnej znalosti veci sa rozhodnúť, či je potrebné obrátiť sa na súd Únie (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 111 a citovanú judikatúru).

- 80 Pri tomto oznámení musí príslušný orgán Únie umožniť tejto osobe účinne sa vyjadriť, pokiaľ ide o dôvody použité vo vzťahu k nej (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 112 a citovanú judikatúru).
- 81 V rámci pôvodného zápisu však na rozdiel od prípadu konania o ponechaní mena osoby na zozname nemusí dodržanie tejto dvojitej procesnej povinnosti predchádzať prijatiu rozhodnutia (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 113 a citovanú judikatúru).
- 82 V prejednávanej veci treba v tejto súvislosti uviesť, že článok 17 základného nariadenia rozlišuje konanie o prijatí rozhodnutia o pôvodnom zápise od konania o preskúmaní uvedeného aktu.
- 83 V prvom prípade je stanovené, že „v prípade, že Bezpečnostná rada... alebo sankčný výbor zaradí fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán do zoznamu a poskytne odôvodnenie tohto označenia, Rada zaradí túto fyzickú alebo právnickú osobu, subjekt alebo orgán do prílohy I“, a že „Rada oznámi svoje rozhodnutie a jeho odôvodnenie dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe, subjektu alebo orgánu... a poskytne tak dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe, subjektu alebo orgánu možnosť vyjadriť pripomienky“ (článok 17 ods. 1 základného nariadenia).
- 84 Z článku 5 ods. 3 základného nariadenia v tejto súvislosti vyplýva, že zápis do zoznamu sa uskutoční na základe zistení sankčného výboru.
- 85 V druhom prípade je stanovené, že „v prípade, že sa predložia pripomienky alebo zásadné nové dôkazy, Rada preskúma svoje rozhodnutie a príslušným spôsobom informuje osobu, subjekt alebo orgán“.
- 86 Je potrebné pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou musí Rada prijať svoje rozhodnutie „na základe zhrnutia dôvodov, ktoré poskytol sankčný výbor“. Nie je totiž stanovené, že uvedený výbor na účely prijatia svojho rozhodnutia automaticky sprístupní príslušnému orgánu Únie iné skutočnosti než toto zhrnutie dôvodov (rozsudky z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 107, a z 13. decembra 2016, Al-Ghabra/Komisia, T-248/13, EU:T:2016:721, bod 73).
- 87 Na rozdiel od tvrdení žalobkýň z toho v prejednávanej veci vyplýva, že podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia nebola Rada v rámci vykonania rezolúcie Bezpečnostnej rady povinná overiť „správnosť skutočností a okolností“, na základe ktorých bolo vo vzťahu k žalobkyniam prijaté opatrenie o zápise.
- 88 Totiž iba vtedy, ak dotknutá osoba predloží pripomienky týkajúce sa zhrnutia dôvodov, musí príslušný orgán Únie dôkladne a nestranne preskúmať dôvodnosť uvádzaných tvrdení s prihliadnutím na tieto pripomienky a na prípadné k nim priložené skutočnosti svedčiacie v jej prospech (pozri rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 114 a citovanú judikatúru), teda v prejednávanej veci na základe článku 17 ods. 2 základného nariadenia, ktorý stanovuje, že „v prípade, že sa predložia pripomienky... Rada preskúma svoje rozhodnutie...“
- 89 Rade za týchto podmienok nemožno v prejednávanej veci vytýkať, že od sankčného výboru nedostala informácie alebo dôkazy na podporu tvrdení uvádzaných proti žalobkyniam a že teda podľa žalobkýň „takmer mechanicky vykonala“ uvedené opatrenie o zápise bez overenia skutočností a okolností, na základe ktorých bolo toto opatrenie prijaté (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2016, Al-Ghabra/Komisia, T-248/13, EU:T:2016:721, bod 76).
- 90 Rade nemožno vytýkať ani skutočnosť, že „prebrala“ rozhodnutie Bezpečnostnej rady bez overenia, či toto rozhodnutie zohľadňuje dodržiavanie základných práv. Ako totiž vyplýva z článku 17 ods. 1 základného nariadenia v spojení s článkom 5 ods. 3 uvedeného nariadenia, ako aj z judikatúry uvedenej v bode 86 vyššie, Rada prijíma rozhodnutie o zápise na základe zistení sankčného výboru.

91 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, treba prvý žalobný dôvod zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na zjavne nesprávnom posúdení

92 Žalobkyne v podstate tvrdia, že konštatovania Rady uvedené v odôvodnení, ktoré im bolo oznámené, sú nesprávne alebo v každom prípade nedostatočne podložené, aby preukázali podporovanie ozbrojených skupín prostredníctvom nezákonného využívania prírodných zdrojov Stredoafrickej republiky alebo obchodovania s nimi.

93 Je potrebné pripomenúť, že medzi okolnosťami uvedenými v bode B.1 napadnutého aktu v časti „Doplňujúce informácie“, ktoré odôvodňujú opatrenie o zápise, o ktorom rozhodla Rada, je uvedených týchto päť dôvodov:

„Spoločnos[ti Badica a Kardiam] poskytuj[ú] podporu ozbrojeným skupinám v Stredoafrickej republike, konkrétne bývalým skupinám povstaleckých síl Seleka a protiselekovským skupinám (anti-Balaka) prostredníctvom nezákonnej ťažby prírodných zdrojov alebo nezákonného obchodovania s nimi vrátane diamantov a zlata.

Spoločnosť [Badica] v roku 2014 naďalej vykupovala diamanty z miest Bria a Sam-Ouandja (provincia Haute Kotto) na východe Stredoafrickej republiky, kde bývalé sily Seleka zaviedli dane na lietadlá prepravujúce diamanty a vyberajú výpalné od zberačov diamantov. Niekoľko zberačov v mestách Bria a Sam-Ouandja, ktorí dodávajú diamanty spoločnosti B[adica], majú úzke kontakty na bývalých veliteľov povstaleckých skupín Seleka.

V máji 2014 belgické orgány zabavili dva balíčky s diamantmi adresované zastúpeniu spoločnosti B[adica] v Antverpách, ktoré je v Belgicku oficiálne zaregistrované pod názvom K[ardiam]. Odborníci na diamanty odhadujú, že zabavené diamanty s veľkou pravdepodobnosťou pochádzajú zo Stredoafrickej republiky a že preukazujú vlastnosti typické pre oblasť miest Sam-Ouandja a Bria, ako aj mesta Nola (provincia Sangha Mbaéré) na juhozápade krajiny.

Obchodníci, ktorí nakupovali diamanty pašované zo Stredoafrickej republiky na zahraničné trhy, a to aj zo západnej časti krajiny, pôsobili v mene spoločnosti B[adica] v Kamerune.

V máji 2014 [spoločnosť Badica] vyviezla aj zlato vyprodukované v meste Yaloke (provincia Ombella-Mpoko), kde sa malé zlaté bane dostali pod kontrolu povstaleckých skupín Seleka až do začiatku februára 2014, keď kontrolu nad nimi prevzali protiselekovské skupiny.“

94 Na úvod je potrebné najprv konštatovať, že Rada oprávnene vychádza zo záverečnej správy Organizácie Spojených národov, aby podporila dôvody oznámené žalobkyniam. Okolnosť, že žalobkyne spochybnili tvrdenia uvedené v tejto správe, neumožňuje sama osebe konštatovať, že Rada nemohla na túto správu odkázať (rozsudok zo 14. januára 2015, Gossio/Rada, T-406/13, neuvěřený, EU:T:2015:7, bod 72). Okrem toho tvrdenia žalobkýň nebránia tomu, aby Všeobecný súd vychádzal zo záverečnej správy Organizácie Spojených národov.

95 V súlade so záväzkom skupiny expertov uvedeným v bode 7 záverečnej správy Organizácie Spojených národov mali totiž žalobkyne prístup k hlavným dôkazom, z ktorých napadnutý akt vychádza a najmä k správe a jej prílohám, pričom uvedená správa bola navyše verejná. Zo záverečnej správy Organizácie Spojených národov a z listu koordinátora z 28. apríla 2015 okrem toho vyplýva, že skupina expertov vypočula žalobkyne minimálne dvakrát, a to v apríli 2014 a v januári 2015, a že žalobkyne nevyhoveli žiadosti uvedenej skupiny o vypočutie podanej v júni 2014. Z bodov 5 až 8 tejto správy napokon vyplýva, že skupina expertov vychádzala z presnej metodológie, ktorú stanovil príslušný orgán OSN a ktorá rešpektuje právo na obhajobu.

- 96 Súdne preskúmanie zákonnosti dotknutého rozhodnutia sa vzťahuje na posúdenie skutočností a okolností uvádzaných na odôvodnenie rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, rovnako ako na overenie dôkazov a informácií, na ktorých sa toto posúdenie zakladá (rozsudok zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, EU:T:2009:401, bod 37).
- 97 Voľná úvaha, ktorú má v tejto oblasti Rada, nebráni preto tomu, aby súd Únie pri preskúmaní zákonnosti overil vecnú správnosť skutkových okolností, o ktoré sa Rada opiera. Účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty základných práv totiž vyžaduje, aby sa súd Únie uistil, že rozhodnutie, ktoré má na osobu alebo subjekt individuálny dosah, sa opiera o dostatočne silný skutkový základ. Je preto potrebné overiť skutočnosti uvádzané v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa uvedené rozhodnutie opiera tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie toho istého rozhodnutia, podložené (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119; pozri tiež rozsudok z 21. apríla 2015, Anboubá/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 98 Ak sa teda súd Únie vzhľadom na preventívnu povahu predmetných reštriktívnych opatrení v rámci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia domnieva, že aspoň jeden z dôvodov uvedených v zhrnutí poskytnutom sankčným výborom je dostatočne presný a konkrétny, je podložený a predstavuje sám osebe dostatočný základ tohto rozhodnutia, skutočnosť, že ostatné z týchto dôvodov túto požiadavku nespĺňajú, neodôvodňuje zrušenie uvedeného rozhodnutia (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 130).
- 99 Také posúdenie treba vykonať preskúmaním dôkazov a informácií nie izolovane, ale v kontexte, do ktorého patria. Rada totiž uniesla dôkazné bremeno, ktoré jej prislúcha, ak súdu Únie predložila súbor dostatočne konkrétnych, presných a zhodujúcich sa nepriamych dôkazov umožňujúcich preukázať existenciu dostatočného spojenia medzi subjektom, proti ktorému je namierené opatrenie o zmrazení finančných prostriedkov, a dotknutým režimom alebo vo všeobecnosti dotknutými situáciami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2015, Anboubá/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, body 51 a 53 a citovanú judikatúru).
- 100 Práve vzhľadom na judikatúru uvedenú v bode 99 vyššie treba skúmať tvrdenia, ktoré uvádzajú žalobkyne a ktoré sa týkajú dôvodov uvedených v bode 93 vyššie.
- 101 Žalobkyne v prvom rade spochybňujú protiprávnosť nákupov uvedených v druhom dôvode, najmä keď predmetné diamanty neboli vyvezené.
- 102 Ako však vyplýva z bodu 99 vyššie, informácie nemožno posudzovať izolovane, ale v kontexte, do ktorého patria.
- 103 Druhý dôvod, ktorý prinajmenšom poukazuje na „podporu“ ozbrojených skupín, však treba vykladať najmä spolu s tretím a štvrtým dôvodom, ktoré poukazujú na nezákonnú ťažbu diamantov. Platí to tým viac, že záverečná správa Organizácie Spojených národov výslovne spája nákup diamantov žalobkyňami v mestách Bria a Sam-Ouandja (druhý dôvod) so zaistením diamantov, ktoré boli zaslané žalobkyniam v Antverpách a pravdepodobne pochádzali z týchto zón (tretí dôvod).
- 104 V bode 127 záverečnej správy Organizácie Spojených národov sa teda uvádza, že „skupina expertov sa domnieva, že diamanty pochádzajúce z miest Bria a Sam-Ouandja, teda zo zón nachádzajúcich sa pod kontrolou bývalej koalície Seleka, ktoré ilegálne kúpila spoločnosť Badica alebo boli kúpené na jej účet, pristáli v prepravke zaistenej v Antverpách“.

105 Toto prepojenie je okrem iného jasne uvedené v zhrnutí záverečnej správy Organizácie Spojených národov, v ktorom sa uvádza, že „skupina expertov sa domnieva, že niektoré diamanty zaistené v Belgicku pochádzali z miest Sam-Ouandja a Bria (provincia Haute-Kotto) na východe krajiny, kde jednotky bývalej koalície Seleka vyberajú dane z lietadiel prevážajúcich diamanty a dostávajú od zberačov diamantov platby za ochranu...“. Okrem toho žalobkyne toto prepojenie vo svojich písomných podaniach nespochybňujú.

106 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkyň založené na tom, že nákupy neboli protiprávne, treba zamietnuť. Z toho, čo bolo uvedené vyššie totiž vyplýva, že diamanty uvedené v druhom dôvode boli vyvezené a boli teda nezákonne vyťažené, keďže v súlade s Kimberlejským procesom bol v predmetnom čase akýkoľvek vývoz diamantov zakázaný.

107 Malé množstvo údajných nákupov a údajná potreba získať preddavky zaplatené dôveryhodným zberačom a udržať sieť týchto zberačov nemajú v tejto súvislosti vplyv na to, že išlo o podporovanie ozbrojených skupín a že predmetné obchodovanie bolo protiprávne.

108 Okrem toho je potrebné konštatovať, že aj keby skutočnosť uvedená v druhom dôvode, že „spoločnosť [Badica] v roku 2014 naďalej vykupovala diamanty“ v zónach Bria a Sam-Ouandja, bola vykladaná izolovane, vyplýva z nej tiež nezákonné obchodovanie, aj keď Kimberlejský proces v zásade zahŕňa iba vývoz diamantov. Ako totiž zdôrazňuje Rada, žalobkyne neuvádzajú žiadne tvrdenie, pokiaľ ide o konštatovanie uvedené v bode 60 správy o činnosti skupiny expertov z 1. júla 2014, že:

„V marci mala [spoločnosť Badica] 760 karátov zásob diamantov. Jej riaditeľ oznámil skupine expertov, že spoločnosť už nekupuje diamanty z dôvodu vylúčenia Stredoafrickej republiky z certifikačnej schémy Kimberlejského procesu... Druhá inventúra zásob spoločnosti Badica, ktorá bola vykonaná v apríli 2014, však preukázala, že spoločnosť nakúpila v mestách Bria a Sam-Ouandja ďalších 1 698 karátov v hodnote 292 917 dolárov. Prepravky diamantov, ktoré spoločnosť Badica skladovala medzi zásobami, neboli ešte zapečatené alebo datované bankskými službami, ako mali byť podľa sprievodky, ktorú stredoafričké orgány predložili v júni 2013 s cieľom znovu sa začleniť do Kimberlejského procesu.“

109 Okrem toho v rámci druhého dôvodu, podľa ktorého orgány bývalej koalície Seleka dostávajú od hľadačov diamantov platby za zabezpečenie ich ochrany, žalobkyne v podstate tvrdia, že im nemožno pripísať poskytovanie podpory bývalej koalícii Seleka prostredníctvom platenia týchto poplatkov na ochranu. Žalobkyne v tejto súvislosti poznamenávajú, že zberači a banksí živnostníci, ktorí platia poplatky za bezpečnosť bývalej koalícii Seleka, sú na základe stredoafričského bankského zákonníka nezávislí. Spoločnosť Badica preto nemôže byť zodpovedná za správanie zberačov, o ktorom navyše nevedela. Druhý dôvod ako taký teda nepostačuje na konštatovanie podpory ozbrojených síl.

110 Je však potrebné konštatovať, že žalobkyne nespochybňujú skutočnosť, že nakupovali diamanty od zberačov, ktorí sa sami zásobujú u bankských živnostníkov, ani že títo sprostredkovatelia obchodu s diamantmi platili dane zložkám bývalej koalície Seleka. Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, treba za týchto podmienok uviesť, že žalobkyne pokračovaním v nakupovaní diamantov od zberačov počas predmetného obdobia – čo žalobkyne nepopierajú – nevyhnutne poskytli podporu ozbrojeným skupinám.

111 V tejto súvislosti skutočnosť, že žalobkyne neplatili poplatky za bezpečnosť priamo jednotkám bývalej koalície Seleka, – aj za predpokladu, že by sa potvrdila –, nemá vplyv na to, že išlo o podporu uvedených síl. V zhrnutí dôvodov sa totiž vo všeobecnosti odkazuje iba na podporu, a nie na priamu podporu.

112 Okrem toho nemožno vylúčiť, že prinajmenšom časť daní, ktorú sprostredkovatelia obchodu s diamantmi zaplatili jednotkám bývalej koalície Seleka, sa odrazila v konečnej cene, ktorú zaplatili žalobkyne pri nakupovaní diamantov.

- 113 Napokon treba konštatovať, že žalobkyne vzhľadom na predmetný kontext poznačený jednak vypuknutím občianskej vojny v Stredoafrickej republike, ako aj súčasným vylúčením Stredoafrickej republiky z Kimberlejského procesu, museli vedieť o tom, že ozbrojené jednotky vyberajú dane v baniach, ktoré sa nachádzajú pod ich kontrolou.
- 114 Za týchto okolností treba tvrdenie založené na tom, že žalobkyne nevedeli o tom, že sprostredkovatelia obchodu s diamantmi platili tieto dane, zamietnuť ako nedôvodné.
- 115 Okrem toho pokiaľ sa žalobkyne domnievajú, že skutočnosti uvedené v druhom dôvode na účely poukázania na podporovanie ozbrojených skupín prostredníctvom platenia poplatkov za bezpečnosť, ako aj poplatkov za prístátie, nie sú dostatočne podložené, je potrebné konštatovať, že toto tvrdenie je nedôvodné.
- 116 Po prvé žalobkyne sa neoprávnene odvolávajú na malú výšku poplatkov za prístátie platených spoločnosťou Minair, ktorá je sesterskou spoločnosťou spoločnosti Badica, a na okolnosť, že uvedené poplatky platili všetky podniky, ktoré si prenajali lety v predmetných regiónoch. Z bodu 123 záverečnej správy Organizácie Spojených národov totiž vyplýva, že výška týchto poplatkov za každé prístátie bola od 75 amerických dolárov (USD) v meste Bria do 100 USD v meste Sam-Ouandja. Pritom bez ohľadu na skutočnosť, že platenie týchto poplatkov v každom prípade znamená podporovanie ozbrojených síl, nemožno také poplatky považovať za zanedbateľné v kritickej hospodárskej situácii, v ktorej bola v Stredoafrickej republike v čase občianskej vojny. Okrem toho okolnosť, že tieto poplatky platili všetky subjekty, taktiež nemá vplyv na skutočnosť, že platenie uvedených poplatkov predstavovalo podporovanie ozbrojených síl.
- 117 Ďalej je potrebné uviesť, že skupina expertov na rozdiel od tvrdení žalobkýň nevyšetrovala dva mesiace po tom, ako sankčný výbor zapísal ich meno do zoznamu na základe výhrady založenej na platení poplatkov za prístátie a za bezpečnosť zložkám bývalej koalície Seleka. Z poznámok pod čiarou č. 90 a 91 záverečnej správy Organizácie Spojených národov totiž vyplýva, že táto výhrada je založená na vypočutiach, ktoré sa uskutočnili v júli a septembri 2014, teda približne jeden rok pred zápisom žalobkýň do zoznamu.
- 118 Napokon obvinenia z podpory jednotiek bývalej koalície Seleka prostredníctvom platenia poplatkov za bezpečnosť a za prístátie sú na rozdiel od tvrdení žalobkýň podložené dôkazmi.
- 119 Pokiaľ ide o platenie poplatkov za bezpečnosť, z bodu 124 záverečnej správy Organizácie Spojených národov, ktorý je založený na dvoch zhodujúcich sa vyhláseniach zberača v meste Sam-Ouandja zo 4. septembra 2014 a veliteľa Špeciálnej jednotky proti podvodom v meste Bangui (Stredoafriická republika) z 21. júla 2014, vyplýva, že „zberači (sprostredkovatelia obchodu s diamantmi) z mesta Sam-Ouandja platia... denný poplatok vojakom bývalej koalície Seleka, ktorí strážia ich priestory“, že „v meste Bria skupina expertov v máji 2014 konštatovala, že vojaci bývalej koalície Seleka strážia priestory hlavných zberačov a obchodníkov“, a že „veliteľ Špeciálnej jednotky proti podvodom potvrdil, že zložky bývalej koalície Seleka v meste Sam-Ouandja profitovali z obchodu s diamantmi vďaka dohodám o bezpečnosti, ktoré uzavreli so zberačmi“. Konštatovania Rady týkajúce sa platenia poplatkov za bezpečnosť sú teda dostatočne podložené.
- 120 Pokiaľ ide ďalej o platenie poplatkov za prístátie, spoločnosť Badica tvrdí, že jednotkám bývalej koalície Seleka neplatila také poplatky, že tieto poplatky sa platili letiskovým „orgánom“ a že Minair je „odlišnou spoločnosťou od spoločnosti Badica“, takže správanie prvej uvedenej spoločnosti nemožno vytýkať druhej uvedenej spoločnosti.

121 Zo záverečnej správy Organizácie Spojených národov však po prvé vyplýva, že poplatky za pristátie ukladali jednotky bývalej koalície Seleka, a nie letiskové „orgány“. V bode 123 záverečnej správy Organizácie Spojených národov, ktorý je založený na vypočutí zberača v meste Sam-Ouandja 4. septembra 2014 a vypočutí zodpovedného zamestnanca letiska v Bangui 21. júla 2014, sa v tejto súvislosti uvádza:

„Pred príchodom medzinárodných jednotiek do mesta Bria v apríli 2014 ukladali jednotky bývalej koalície Seleka poplatok za pristátie vo výške 75 dolárov v meste Bria... V meste Sam-Ouandja, kde podľa satelitných záberov výroba neopracovaných diamantov v týchto posledných mesiacoch rýchlo stúpala... nebola prítomná nijaká medzinárodná sila. Jednotky bývalej koalície Seleka, podriadené veliteľovi zóny Beya Djoumovi, vyberajú 100 dolárov ako poplatok za pristátie. Komerčné lety lietajú do miest Bria a Sam-Ouandja takmer každý týždeň. Poplatky vo všeobecnosti zaplatí podnik, ktorý si prenajme stroj.“

122 Ako po druhé vyplýva z bodu 122 záverečnej správy Organizácie Spojených národov, spoločnosti Minair a Badica sú súčasťou tej istej skupiny, a to Groupe Abdoukarim, ktorú riadi pán Abdoul-Karim Dan Azoumi. Treba však konštatovať, že predmetné poplatky boli platené pri preprave diamantov spoločnosti Badica. Ako v tejto súvislosti vyplýva z bodu 111 vyššie, v zhrnutí dôvodov sa vo všeobecnosti odkazuje iba na podporu, a nie na priamu podporu.

123 Pokiaľ ide v druhom rade o tretí dôvod, žalobkyne tvrdia, že posúdenie, podľa ktorého „zabavené diamanty s veľkou pravdepodobnosťou pochádzajú zo Stredoafrickej republiky a že preukazujú vlastnosti typické pre oblasť miest Sam-Ouandja a Bria, ako aj mesta Nola (provincia Sangha Mbaéré) na juhozápade krajiny“, spochybňuje vyhlásenie prezidenta spoločnosti Dubai Diamond Exchange prevzaté v tlači, že „[diamanty] môžu pochádzať z Guiney, Južnej Afriky alebo mnohých ďalších miest“ (príloha 23 záverečnej správy Organizácie Spojených národov).

124 Je však potrebné konštatovať, že vyhlásenie prezidenta spoločnosti Dubai Diamond Exchange bolo urobené na základe záberov, ktoré sú odlišné od tých, na základe ktorých došlo k zaisteniu belgickými orgánmi, a ďalej že posúdenie, podľa ktorého „zabavené diamanty s veľkou pravdepodobnosťou pochádzajú zo Stredoafrickej republiky“, je podložené vyhláseniami pracovnej skupiny diamantových expertov Kimberlejského procesu, ktoré sú uvedené v bode 115 záverečnej správy Organizácie Spojených národov.

125 Ako okrem toho vyplýva z bodu 121 záverečnej správy Organizácie Spojených národov, posúdenie týkajúce sa pravdepodobného pôvodu diamantov zo Stredoafrickej republiky potvrdil listom predseda pracovnej skupiny diamantových expertov Kimberlejského procesu v rámci konania, ktoré v Belgicku začali proti žalobkyniam belgické federálne orgány.

126 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že podľa bodu 121 záverečnej správy Organizácie Spojených národov v listoch od belgických federálnych orgánov „bolo uvedené, že niektoré neopracované diamanty, ktoré sa objavujú na fotografiách zaistených balíkov, majú typické znaky diamantov pochádzajúcich z mesta Nola (provincia Sangha Mbaéré) na západe Stredoafrickej republiky, kým ďalšie sú charakteristické pre mestá Sam-Ouandja a Bria (provincia Haute-Kotto) na východe krajiny“.

127 Okrem toho pokiaľ žalobkyne kritizujú, že skupina expertov nekontaktovala dvoch dodávateľov z Dubaja, ktorí zaslali diamanty zaistené v Belgicku, alebo vyšetrovacieho sudcu zodpovedného za vyšetrovanie v Belgicku, treba konštatovať, že nepreukazujú, ako by také nekontaktovanie spôsobilo vadu konania, ani že taká povinnosť existovala v rámci vyšetrovania, ktoré viedla skupina expertov.

128 Napokon skutočnosť, že 18 zásielok, ktoré boli zaslané pred spornými zásielkami, nebolo predmetom podozrenia zo strany belgických orgánov, nemá na rozdiel od tvrdení žalobkyní vplyv na posúdenie dvoch sporných zásielok, ktoré uvedené orgány identifikovali.

- 129 Pokiaľ ide v treťom rade o štvrtý dôvod, žalobkyne spochybňujú, že tvrdenie, podľa ktorého „obchodníci, ktorí nakupovali diamanty pašované zo Stredoafrickej republiky na zahraničné trhy, a to aj zo západnej časti krajiny, pôsobili v mene spoločnosti B[adica] v Kamerune“, je podložené. Treba však poukázať na to, že uvedené posúdenie je podrobne analyzované v záverečnej správe Organizácie Spojených národov. Najmä v bode 125 tejto správy sa s odkazom na početné vyhlásenia uvádza, že „skupina expertov získala podrobné svedectvá z vládnych zdrojov a od obchodníkov s diamantmi, že spoločnosť Badica tiež obchoduje s diamantmi Stredoafrickej republiky, ktoré odchádzajú z krajiny ilegálne“. V správe sa konkrétne uvádza, že „podľa týchto zdrojov sa istý pán Al Hadj Idriss Goudache venuje obchodu s diamantmi pre spoločnosť Badica“ a že „po demisii pána Djotodiu, prezidenta bývalej koalície Seleka, v januári 2014 odišiel pán Goudache zo Stredoafrickej republiky do Kamerunu a zdržiaval sa v mestách Garoua-Boulai, Bertoua a Douala pred tým, ako sa usadil v meste Kousseri na úplnom severe Kamerunu pri meste N'Djamena“.
- 130 Pokiaľ žalobkyne v tejto súvislosti tvrdia, že uvedené vyhlásenia neobsahujú meno vyhlasujúceho a nezakladajú sa na riadnych zápisniciach, je potrebné pripomenúť, že povinnosti Rady v rámci napadnutého aktu nemožno prirovnávať k povinnostiam vnútroštátneho súdneho orgánu členského štátu v rámci trestného konania (pozri bod 78 vyššie), tým viac, pokiaľ sa vyšetrovanie uskutočňuje v štáte v stave občianskej vojny, ako v tomto prípade (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2016, Akhras/Rada, C-193/15 P, EU:C:2016:219, bod 57 a citovaných judikatúru).
- 131 Pokiaľ ide v štvrtom rade o piaty dôvod, žalobkyne tvrdia, že vývoz zlata uvedený v tomto dôvode sa uskutočnil úplne legálne, o čom svedčí oficiálne povolenie uvedené v prílohe 33 záverečnej správy Organizácie Spojených národov. Ako v tejto súvislosti správne tvrdia žalobkyne a ako vyplýva z bodu 136 záverečnej správy Organizácie Spojených národov, piaty dôvod je v prejednávanej veci založený na oficiálnej priepustke z 5. mája 2014 v prílohe 33 uvedenej správy, v ktorej je povolený vývoz 827 gramov zlata. Za týchto podmienok nemôže nič preukázať protiprávny vývoz v máji 2014 uvedený v piatom dôvode. Je teda potrebné konštatovať, že vývoz zlata uvedený v piatom dôvode neumožňuje preukázať podporovanie ozbrojených skupín prostredníctvom nezákonnej ťažby alebo obchodovania so zlatom.
- 132 Okolnosť, že piaty dôvod neumožňuje dospieť k záveru založenému na podporovaní ozbrojených skupín prostredníctvom nezákonnej ťažby alebo obchodovania so zlatom, však nemá vplyv na dôvodnosť napadnutého aktu. Ako totiž bolo pripomenuté v bode 98 vyššie, ak sa súd Únie vzhľadom na preventívnu povahu predmetných reštriktívnych opatrení v rámci preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia domnieva, že aspoň jeden z dôvodov uvedených v zhrnutí poskytnutom sankčným výborom je dostatočne presný a konkrétny, je podložený a predstavuje sám osebe dostatočný základ tohto rozhodnutia, skutočnosť, že ostatné z týchto dôvodov túto požiadavku nespĺňajú, neodôvodňuje zrušenie uvedeného rozhodnutia (rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 130).
- 133 Treba však konštatovať, že ostatné dôvody uvedené v odôvodnení, ktoré poskytol sankčný výbor, sú ako celok v kontexte prejednávanej veci dostatočne presné, konkrétne a podložené na to, aby samé osebe predstavovali dostatočný základ pre odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a preukázali podporovanie ozbrojených skupín prostredníctvom nezákonného využívania prírodných zdrojov v Stredoafrickej republike alebo obchodovania s nimi.
- 134 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, treba druhý žalobný dôvod zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k prípustnosti správy Organizácie Spojených národov z 21. decembra 2015 na účely preukázania výhrady založenej na platení poplatkov za bezpečnosť, keďže táto správa je z obdobia po prijatí napadnutého aktu. Totiž vzhľadom na to, ako vyplýva z bodu 119 vyššie, že výhrada založená na platení poplatkov za bezpečnosť je z právneho hľadiska dostatočne podložená, tvrdenie založené na odôvodnení uvedenej výhrady neskoršími dôkazmi treba zamietnuť ako neúčinné. To isté platí okrem iného o tvrdení založenom tom, že správa, ktorú vypracovala organizácia Amnesty

International 30. septembra 2015, a odpoveď skupiny expertov žalobkyniam zo 7. decembra 2015 boli predložené v štádiu vyjadrenia k žalobe, keďže dôvody zápisu sú z právneho hľadiska dostatočne podložené v záverečnej správe Organizácie Spojených národov, ktorej prípustnosť nie je spochybnená.

O treťom žalobnom dôvode založenom na nepreskúmaní okolností prípadu Radou

- 135 Žalobkyne tvrdia, že Rada tým, že sa obmedzila na prebratie rozhodnutia Bezpečnostnej rady z 20. augusta 2015, neoverila skutočne okolnosti prípadu. V tejto súvislosti neobsahuje spis nijakú indíciu nasvedčujúcu tomu, že by Rada overila relevantnosť a dôvodnosť skutočností týkajúcich sa žalobkýň, čím teda spôsobila neplatnosť napadnutého aktu. Rada teda automaticky prebrala sankcie OSN v rozpore s rozsudkom z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518). Žalobkyne v tejto súvislosti poznamenávajú, že keď Rada požiadala sankčný výbor o dôkazy, tento výbor jej ich neposkytol.
- 136 Rada tieto tvrdenia spochybňuje.
- 137 Ako bolo uvedené v bodoch 86 až 89 vyššie, Rada nebola povinná overiť správnosť skutočností a okolností, ktoré odôvodňujú opatrenie OSN o zápise. V súlade s rozsudkom z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 114 a citovaná judikatúra) iba vtedy, ak dotknutá osoba predloží pripomienky týkajúce sa zhrnutia dôvodov, musí príslušný orgán Únie dôkladne a nestranne preskúmať dôvodnosť uvádzaných tvrdení s prihliadnutím na tieto pripomienky a na prípadné k nim priložené skutočnosti svedčiacie v jej prospech. Rade teda nemožno vytýkať, že v štádiu vykonania rezolúcie, na základe ktorej bol napadnutý akt prijatý, nedostala od sankčného výboru informácie alebo dôkazy na podporu tvrdení uvádzaných proti žalobkyniam a že teda podľa žalobkýň „automaticky prebrala sankcie OSN“.
- 138 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené vyššie, treba tretí žalobný dôvod zamietnuť a v dôsledku toho zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

O trovách

- 139 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené uložiť im povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Rady.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) a Kardiam sú povinné nahradiť trovy konania.**

Gervasoni

Madise

Kowalik-Bańczyk

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 20. júla 2017.

Podpisy

